

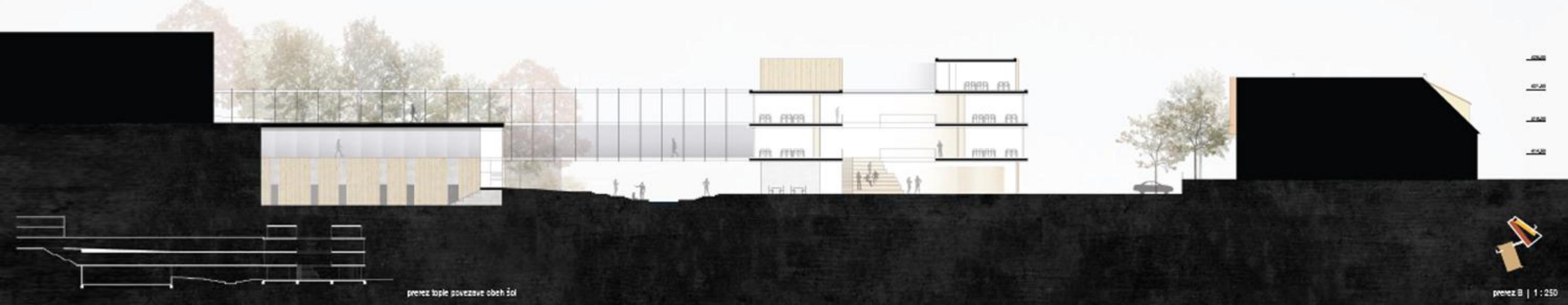
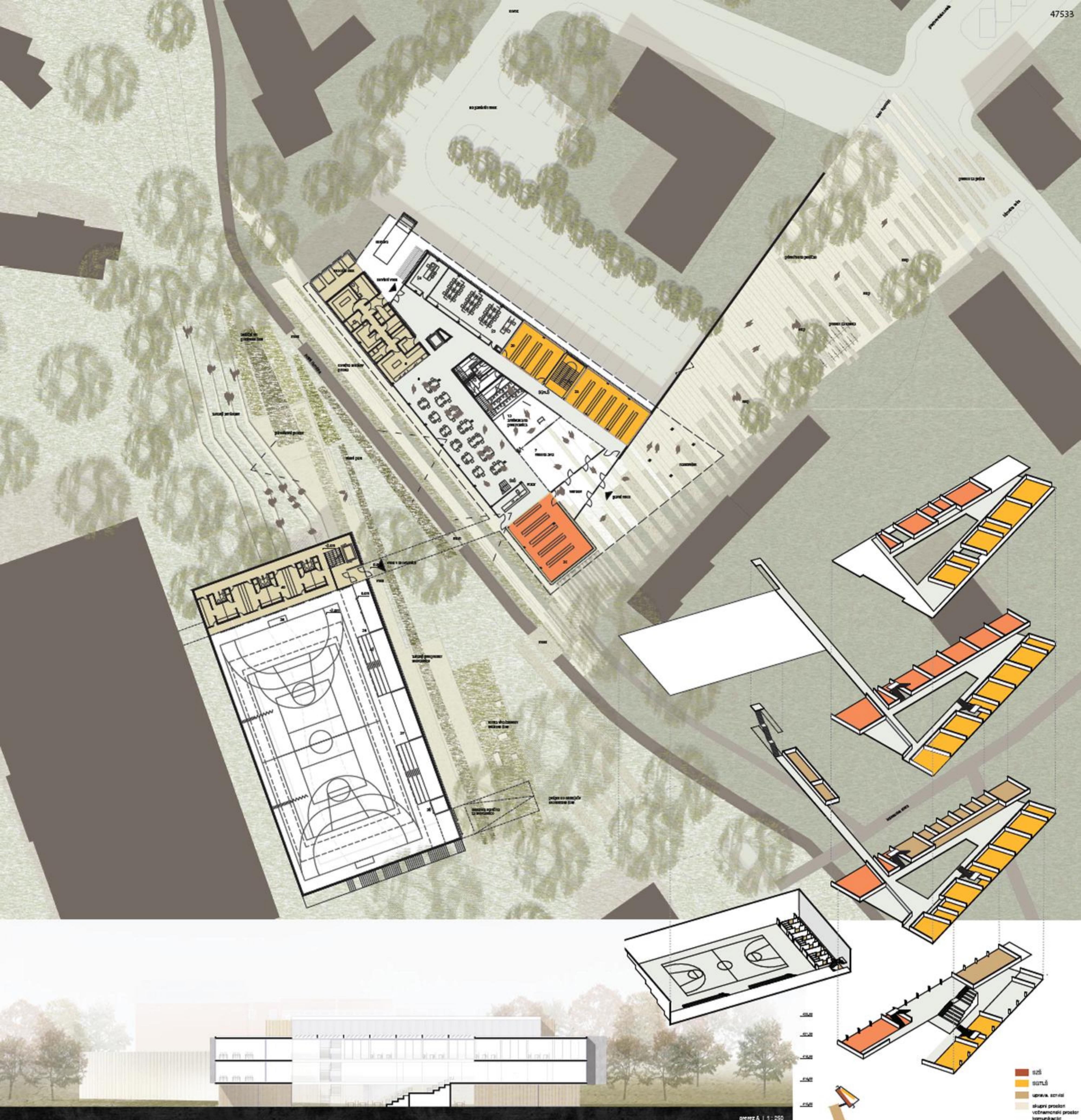
Natečajno območje za izgradnjo četrtega objekta Šolskega centra Slovenij Gradič je manjkajoči člen v tem »šolski osi«, ki vodi v smeri mestnega jedra in povezuje posamezna srednjosloška območja. Lokacija v podatku Gospodarske ceste je danes povsem neurbanizirana, programska raznorodna in neobstojena, obenem pa topografsko izjemno slikovita, kar je svojstvena odika za neposredno okolje šolskega objekta. Stima brezplačna, vrtovi in potok Homiščica so tisti naravni elementi, ki poleg tipoloških in monofunkcijskih značilnosti zazidajo narekujejo zasnovno nove šolske stavbe.

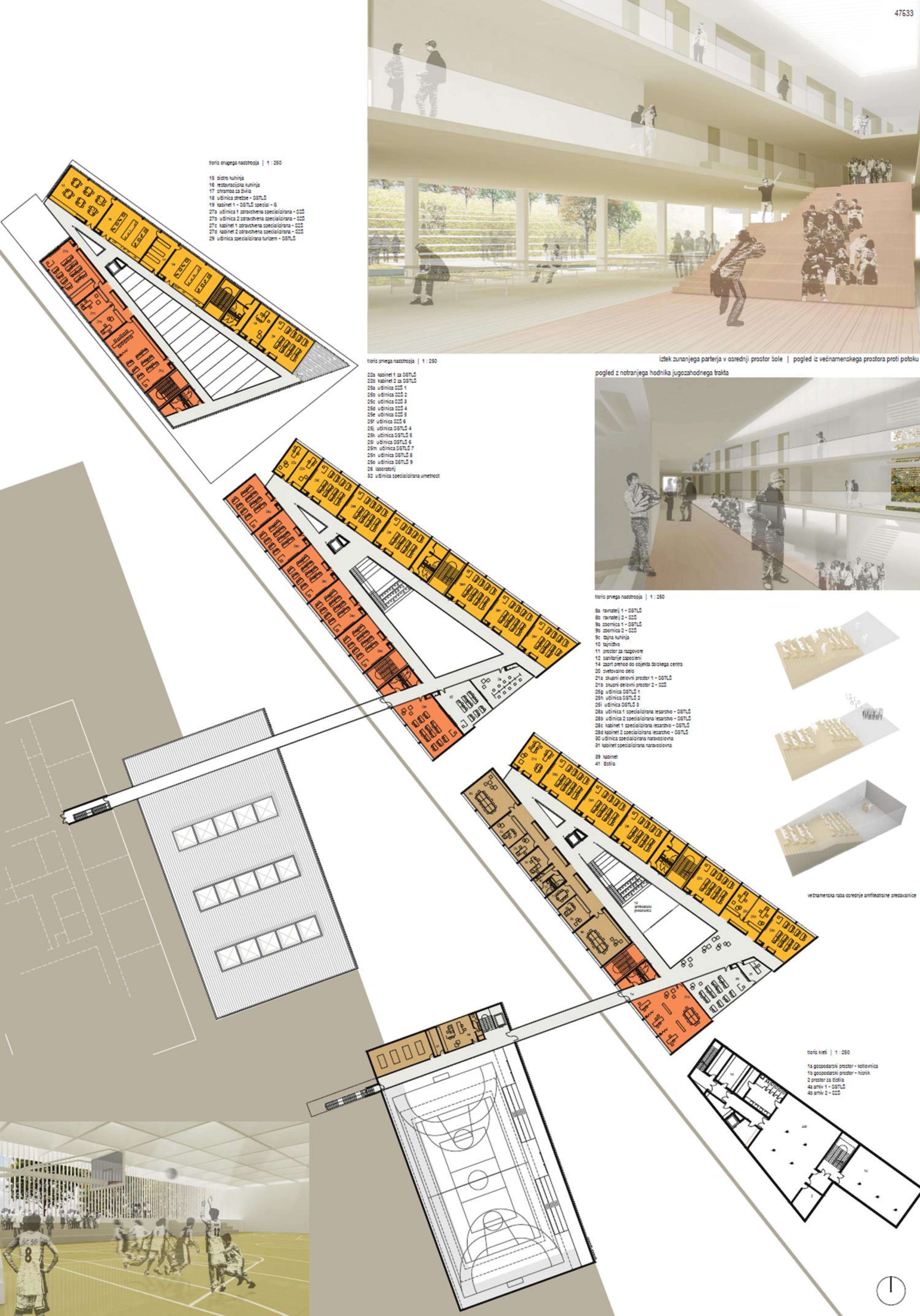
Razmeroma obsežen program novogradnje, ki obsegajo dve šoli, Srednjo gospodarsko turistično in lesarsko šolo in Srednjo zdravstveno šolo, je zato zasnovan v dveh ločenih trakih z skupnim vmesnim prostorom, ki se »ščakanjasto« širi proti vhodu in s tem proti zunanjemu šolskemu predprostoru. Objekt je na ta način izrazito členjen in zato v merlu in tipologiji blizu tradicionalnih zazidav mestnega jedra, obenem pa omogoča jasno delitev programov dveh šol, s skupnimi prostori v pritižju in osrednjem volumenu, ter specializiranimi učiliščami v dveh ločenih lameletih. Na ta način sta soli smiselnoma povezani, a vseeno ločeni, kar narekuje organizacijo in način vzgojnoizobraževalnega dela. Vsaka lameleta je organizacijsko povsem samostojna, s predvidenimi oddelki, učiliščami in kabinet, s svojim stopniščem in sanitarnimi prostori. Prav odprt osrednji volumen je izjemnega pomena tako za izvajanje nereguliranih, spontanih oblik učnega procesa, kot za enostavno orientacijo in preglednost šolskega prostora.

Šolski objekt je zasnovan pa podlagi spoznaj o vlogi in pomenu prostora za izvajanje sodobnih oblik vzgojnoizobraževalnega dela, ki se vse bolj spreminja iz »šole poučevanja v šolo učenja«. To pa pomeni, da se ne ukvarja le z vprašanjem, kaj in kako poučevati, temveč tako tudi učenca viduječ kot aktivnega udeležence v pedagoški proces. Takšna preobražba šole pa temu tudi drugačno zasnovno šolskih prostorov, predvsem ne zgolj učenih učilišč, občejstransko narančinam vz dolž ozkih dolgov nosnikov, temveč številne skupne manjše in večje prostore, namenjene druženju in oblikovanju socialne skupnosti ter učenju v manjših skupinah, medtem ko se v učilišču izvaja samo še aktivnosti, namenjene vsej skupini naenkrat. Zasnova sodobnega šolskega prostora mora biti zaradi večje potrebe po individualizaciji poučevanja in učenja bolj kompleksna, sestavljena iz več čim bolj raznolikih prostorov, ki se lahko uporabljajo za zelo različne namene, tako za učenje kot za druženje. V tem smislu osrednji prostor ni zasnovan le kot skupna komunikacija, temveč z odprtim amfiteatrom, razširjivami pred skupnimi učiliščami in povezovanimi oba soli nudi številne prostorske možnosti za neformalne oblike učenja.

Zgrada televadnice je ločena, pristavljeni k brezni, delno vkopana in na ta način prostorsko manj agresivna, postavljena med novogradnjo in obstoječi šolski objekt na Koroški ulici 11. Skozi stavbo televadnice poteka povezava med obstoječo šolo in novogradnjo, kar omogoča prehajanje učiteljev in dijakov ter s tem racionalnejšo izrabu prostorov. Na nivoju terena je predviden dostop za zunanjne obiskovalce.

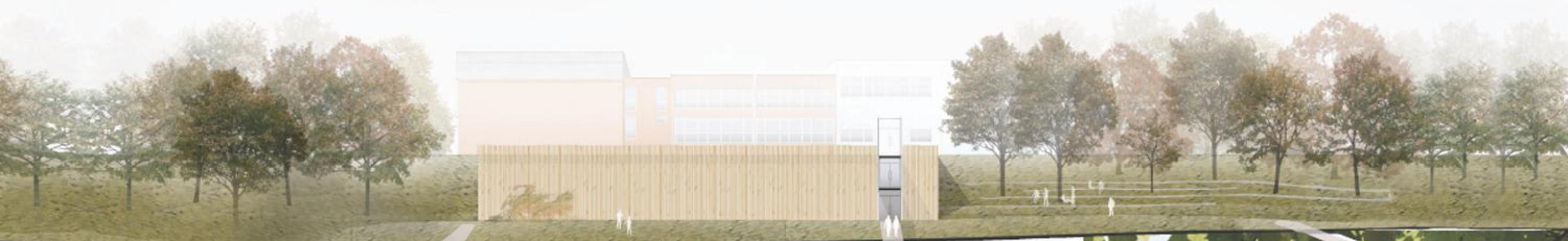
pogled s povezave na obvodni park

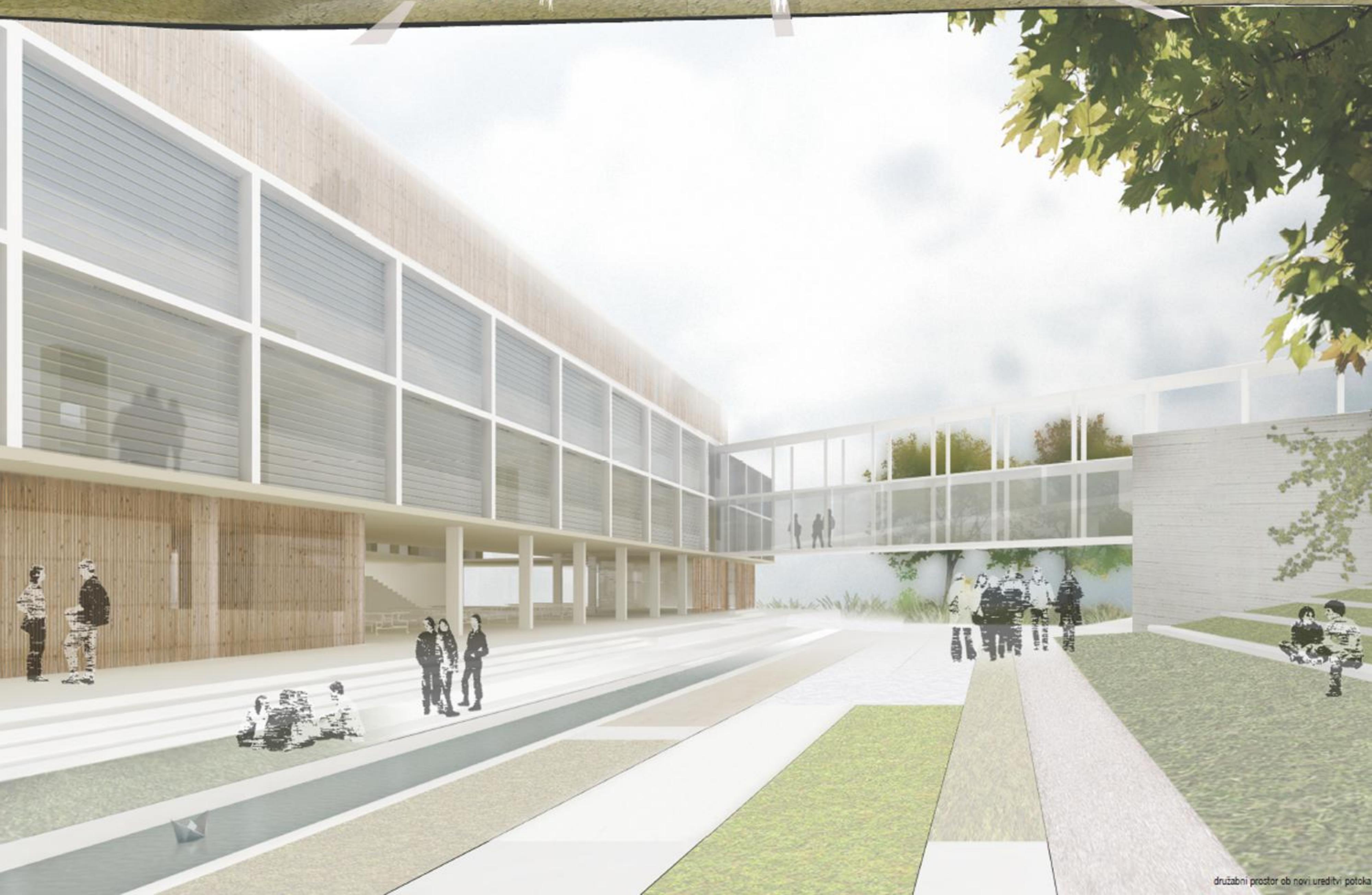
prireditveni prostor pred živalskim vhodom | pogled s SV lokacije

vchodna fasada | 1 : 250

presek skozi povezavo | vchodna fasada televiznice | 1 : 250

družabni prostor ob novi ureditvi potoka